

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **C., spol. s r. o., so sídlom S., IČO: X.**, právne zast. S., s. r. o., so sídlom V., IČO: X. proti žalovanému **JUDr. J.K., nar. X., bytom W.**, právne zast. JUDr. P.K., PhD., advokát, so sídlom R., **o návrhu na vydanie zmenkového platobného rozkazu na zaplatenie sumy 14 201,58 Eur (427 836,90 Sk) s prísl.**, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 24. júna 2009 č. k. 7Cb/3/2005-53, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 24. júna 2009 č. k. 7Cb/3/2005-53 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach ponechal v platnosti zmenkový platobný rozkaz zo dňa 14. 06. 2004 č. k. 7Zm 4/2004-11, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 427 836,90 Sk so 6%-ným úrokom od 15. 06. 2003 do zaplatenia, zmenkovú odmenu 1 426,-- Sk a trovy konania 39 246,-- Sk na účet právneho zástupcu do troch dní od doručenia zmenkového platobného rozkazu. Zároveň účastníkom konania nepriznal náhradu trov konania.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že dňa 04. 06. 2003 žalovaný vystavil vlastnú zmenku s doložkou „bez protestu“, ktorou sa zaviazal zaplatiť zmenkovú pohľadávku v sume 427 836,90 Sk dňa 15. 06. 2003 v B. v prospech spoločnosti C., spol. s r. o., S., IČO: X.. Z predloženej zmluvy o leasingu hnuteľnej veci (ďalej len „leasingová zmluva“), uzavretej medzi žalobcom ako prenajímateľom a K., a. s., ako nájomcom, súd zistil, že prenajímateľ dal nájomcovi do nájmu plnoautomatický stroj na lepenú väzbu (predmet leasingu) s tým, aby

nájomca stroj v dohodnutej dobe užíval. Prenajímateľ sa zaviazal previesť na nájomcu vlastnícke právo k stroju a nájomca sa zaviazal zaplatiť akontáciu, jednotlivé splátky a zostatkovú cenu stroja. Leasingová zmluva bola uzavretá na dobu určitú 36 mesiacov od 01. 04. 2005 a dohodnutá cena stroja bola 195 000,-- Eur, t. j. 8 190 000,-- Sk. Súčasťou zmluvy bol splátkový kalendár, podľa ktorého mal nájomca platiť pravidelne dohodnuté splátky počnúc dňom 01. 08. 2002. Dňa 03. 04. 2003 bola medzi prenajímateľom a nájomcom (zastúpeným JUDr. J.K.) uzavretá dohoda, v ktorej nájomca potvrdil, že zabezpečí úhradu splátok podľa priloženého splátkového kalendára zo dňa 31. 01. 2003 k leasingovej zmluve zo dňa 01. 04. 2002 tak, že splátka, ktorá bude splatná dňa 01. 05. 2003 v sume 1 227 836,90 Sk bude uhradená v termíne, do termínu ďalšej splátky do 01. 08. 2003 bude uhradená jedna zameškaná splátka v sume 1 227 836,90 Sk a splátka, ktorá pripadá na 01. 08. 2003 a ďalej do termínu 01. 11. 2003 bude uhradená plánovaná splátka a všetky resty z predchádzajúcich zmeškaných splátok. Túto dohodu súd nepovažoval na zmenu splátkového kalendára formou jeho dodatku, ale len za potvrdenie, že splátky budú zaplatené podľa splátkového kalendára zo dňa 31. 01. 2003.

Súd na prejednanie námietok žalovaného proti vydanému zmenkovému platobnému rozkazu zo dňa 14. 06. 2004 nariadil pojednávanie. Žalovaný v námietkach uplatnil kauzálnu námietku zániku dôvodu zabezpečovacej zmenky. Uviedol, že k zániku dôvodu zabezpečovacej zmenky došlo zánikom zmluvy (po odstúpení žalobcu od leasingovej zmluvy listom zo dňa 23. 10. 2003), pohľadávka z ktorej bola predmetom zabezpečenia zmenkou, čím odpadol dôvod zmenky. Žalovaný tiež uplatnil námietku čiastočného zániku pohľadávky plnením, keď žalobca prijal po vystavení zmenky na zabezpečovanú pohľadávku dňa 02. 07. 2003 čiastočné plnenie v sume 200 000,-- Sk.

Z listu žalobcu zo dňa 27. 08. 2003 súd zistil, že po opätovnom preverení uhradených platieb bola dňa 02. 07. 2003 uhradená suma 200 000,-- Sk. Platba však bola poukázaná z účtu spoločnosti D., preto bola identifikovaná až dodatočne a bola použitá na čiastočnú úhradu druhej splátky zo dňa 01. 11. 2002. Z uvedeného vyplýva, že spoločnosť K., nedodrжала žiaden z termínov splatnosti dohodnutých splátok, nekomunikovala so žalobcom a nepokúsila sa ponúknuť spôsob zabezpečenia splatných splátok napriek tomu, že dlžná suma s úrokmi z omeškania ku dňu 05. 08. 2003 predstavovala 4 737 081,30 Sk. Táto suma pozostávala z nesplatennej časti druhej splátky v sume 462 945,60 Sk, tretej splátky zo dňa 01. 02. 2003 v sume 1 227 836,90 Sk, štvrtej splátky zo dňa 01. 05. 2003 v sume

1 227 836,90 Sk, piatej splátky zo dňa 01. 08. 2003 v sume 1 227 836,90 Sk a úrokov z omeškania v sume 590 625,-- Sk.

Vzhľadom na vyššie uvedené krajský súd dospel k záveru, že ku dňu vystavenia zmenky žalovaným mala spoločnosť, ktorej žalovaný bol akcionárom, voči žalobcovi dlh v sume, ktorá nezodpovedá zmenkovej sume, preto sa nestotožnil s názorom žalovaného, že sa jednalo o zmenku vystavenú na zabezpečenie len splatnej časti pohľadávky žalobcu voči spoločnosti K., a. s., a tiež s jeho tvrdením o čiastočnej úhrade v sume 200 000,-- Sk, keďže nebolo preukázané, že táto suma bola zaplatená na predmetnú zmenku. Krajský súd preto rozhodol tak, že zmenkový platobný rozkaz zo dňa 14. 06. 2004 ponechal v platnosti.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. Žalobca mal v konaní o námietkach úspech, preto mu vzniklo proti žalovanému právo na náhradu trov konania. Vzhľadom na to, že žalobca trovy v konaní o námietkach nevyčíslil v súlade s ust. § 151 ods. 2 O.s.p., súd mu ich náhradu nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uviedol, že rozsudkom súdu prvého stupňa bola žalovanému odňatá možnosť konať pred súdom, pretože krajský súd uskutočnil pojednávanie, hoci pre jeho vykonanie neboli splnené procesné podmienky, ďalej, že na pojednávaní nevykonal dôkazy, navrhnuté žalovaným v námietkach na preukázanie dôvodnosti jeho tvrdení, uvedených v námietkach, čím súd úplne znemožnil žalovanému viesť dokazovanie na jeho tvrdenia v námietkach a tiež mu znemožnil zaujať stanovisko k tvrdeniam žalobcu v jeho vyjadrení k námietkam, ktoré súd žalovanému nedoručil, hoci na jeho obsahu nakoniec založil svoje rozhodnutie. Poukázal na to, že v námietkach proti zmenkovému platobnému rozkazu navrhol súdu vykonať dokazovanie účastníckym výsluchom žalovaného a konateľa žalobcu Ing. T.B. ohľadne okolností vystavenia zmenky. Uviedol, že jeho povinnosťou v zmysle koncentračnej zásady bolo v lehote pre podanie námietok proti zmenkovému platobnému rozkazu uviesť všetky dôvody, pre ktoré žiadal zmenkový platobný rozkaz zrušiť a označiť dôkazy na ich preukázanie. Žalovaný takto aj postupoval. Mal za to, že zvlášť v prípadoch námietok kauzálnych, v záujme zistenia skutkového stavu veci a najmä obsahu dohody o zabezpečení záväzku zmenkou je mimoriadne dôležité vypočuť účastníkov, resp. ich štatutárne orgány, ktoré konali za subjekty v kauzálnom vzťahu. Iba tak je možné zistiť, ktoré skutočnosti sú

preukázané zhodnými tvrdeniami účastníkov a ktoré majú byť predmetom ďalšieho dokazovania. V prípade kauzálnych námietok je ďalej mimoriadne dôležité zisťovať dokazovaním skutočnú vôľu konajúcich subjektov, prejavenu tak pri vykonaní kauzálneho úkonu, ako aj pri vystavení zmenky. To platí aj o ústnej dohode o zabezpečení pohľadávky zmenkou, o obsahu ktorej nie je zhoda medzi účastníkmi. Pre vykonanie dokazovania o dôvodoch, uvedených v námietkach, predpisuje Občiansky súdny poriadok vykonať ústne pojednávanie, na ktorom má súd rozhodnúť o tom, či zmenkový platobný rozkaz zruší, alebo ho ponechá v platnosti. Podľa jeho názoru prvostupňový súd bez rozumného dôvodu uprednostnil v závere konania, vedeného pred ním, zásadu rýchlosti občianskeho súdneho konania pred potrebou zistiť riadne skutkový stav veci vykonaním navrhnutého dokazovania. Oprávnenie sudcu vykonať pojednávanie v neprítomnosti účastníkov konania a ich zástupcov nemožno aplikovať svojvoľne, hoci by pre jeho vykonanie aj boli splnené podmienky. Ustanovenie § 101 ods. 2 O. s. p. v prípade neúčasti predvolaného účastníka, ktorý nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, súdu umožňuje, avšak neprikazuje, napriek tomu pojednávanie vykonať a vo veci prípadne aj rozhodnúť. Žalovaný poukázal na to, že pojednávanie na prejednanie námietok nariadil súd na deň 24. 06. 2009. Z účasti na tomto pojednávaní sa ospravedlnil právny zástupca žalovaného, ktorý požiadal o jeho odročenie podaním, doručeným súdu dňa 18. 06. 2009 po tom, čo mu bol doručený list právneho zástupcu žalobcu, ktorý ospravedlnil svoju, ako aj žalobcovu neúčasť na pojednávaní súdu dňa 24. 06. 2009. Súd prvého stupňa pojednával v neprítomnosti účastníkov a ich zástupcov a v ich neprítomnosti vykonal dokazovanie oboznámením obsahu zmenky a listinných dôkazov pripojených k námietkam, ďalej oboznámil procesné podania účastníkov a vydaný zmenkový platobný rozkaz. Iné dokazovanie, vrátane navrhnutého dokazovania, súd prvého stupňa nevykonal.

Ďalej žalovaný v odvolaní uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za vecne nepreskúmateľný pre nedostatok jeho odôvodnenia, pretože z neho nemožno zistiť nielen to, z akého dôvodu súd prvého stupňa nevykonal dôkazy navrhnuté žalovaným, ale ani to, akými úvahami sa súd riadil pri hodnotení dôkazov, pričom z odôvodnenia rozsudku nemožno zistiť ani žiadne ustanovenie právneho predpisu hmotného práva, o ktoré oprel svoje rozhodnutie. Mal za to, že súd prvého stupňa vec posúdil v rozpore s tvrdeniami účastníkov konania, medzi ktorými nebolo sporné, že zmenka bola zabezpečovacia a že zabezpečovala pohľadávku z leasingovej zmluvy. Sporné bolo iba to, ktoré pohľadávky boli zmenkou zabezpečené, teda inak povedané, sporný bol obsah dohody účastníkov o rozsahu zabezpečenia záväzku

zmenkou. To súviselo aj s tým, že spornou bola i výška dlhu spoločnosti nájomcu voči žalobcovi v čase vystavenia zmenky. Práve na objasnenie týchto okolností žalovaný žiadal vykonať dokazovanie výsluchom osôb, ktoré jednali a uzavreli zmluvu o zabezpečení záväzku zmenkou, t. j. žalovaného a konateľa žalobcu. Žalovaný si je vedomý povinnosti preukázať svoje tvrdenie o tom, že zmenka zabezpečovala práve zostatok splátky. Súd prvého stupňa mu však túto jeho snahu vopred znemožnil, keď v situácii, keď bolo zrejmé, že konateľ žalobcu sa na pojednávanie nedostaví (a preto požiadal o jeho odročenie aj právny zástupca žalovaného) túto žiadosť o odročenie pojednávania neakceptoval a vo veci rozhodol. Za tejto situácie by bola účasť právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní (s ktorou je spojený vznik trov konania) úplne neúčelná, pretože by mu neostalo iné, než na pojednávaní súdu zopakovať svoj už prv podaný návrh na doplnenie dokazovania výsluchmi účastníkov a súd by potom zrejmé pojednávanie za týmto účelom odročil. Ďalej namietal, že do rozhodnutia súdu sa nepremietla skutočnosť, že splátka v sume 200 000,-- Sk bola uhradená dňa 02. 07. 2003 po vystavení zmenky. Jediný argument, s použitím ktorého súd rozhodol, bol, že zabezpečovacia je iba taká zmenka, ktorá znie na zmenkovú sumu, ktorá je zhodná s aktuálnym zostatkom zabezpečovanej pohľadávky. Tento názor nie je úplne správny, podstatné však je, že žalovaný v námietkach proti zmenkovému platobnému rozkazu objasnil i výšku zmenkovej sumy po tom, čo na splátku v sume 1 227 836,90 Sk bola dňa 05. 05. 2003 zaplatená suma 800 000,-- Sk a na zvyšok splátky zodpovedajúci zmenkovej sume bola dňa 04. 06. 2003 vystavená zmenka. Žalovaný v námietkach preto tvrdil, že zmenka bola vystavená na zvyšok tejto splátky a na túto skutočnosť žiadal vypočítať aj osoby, ktoré uzavreli dohodu o zabezpečení tejto pohľadávky zmenkou, t. j. vypočítať žalovaného a Ing. T.B. Skutkové zistenia súdu prvého stupňa preto nemajú oporu v obsahu dôkazov, ktoré súd vykonal a sú v priamom rozpore dokonca aj so zhodnými tvrdeniami účastníkov. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa tiež nemožno zistiť, ako sa vysporiadal s obranou žalovaného v jeho námietkach o tom, že kauzálny vzťah zanikol, čo je aj dôsledkom ničím nepodloženého a v rozpore s vykonanými dôkazmi zisteného skutkového stavu súdu o tom, že zmenku nepovažoval za zabezpečovaciu. Rozhodnutie súdu prvého stupňa preto vychádza aj z nesprávneho právneho posúdenia veci.

K odvolaniu žalovaného zaslal žalobca písomné vyjadrenie, v ktorom navrhol rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť. Nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že mu postupom súdu prvého stupňa bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože snahu preukázať tvrdenia v námietkach si žalovaný zmaril sám svojím konaním, ako aj konaním svojho

právneho zástupcu, a najmä neoprávnenými domnienkami. Súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom a využil možnosť upravenú v ust. § 101 ods. 2 O. s. p. a vec prejednal v neprítomnosti účastníkov, pričom pri rozhodovaní vo veci prihliadol na obsah spisu. Ostatné odvolacie dôvody považoval za irelevantné. Poukázal aj na to, že ani jedno paragrafové znenie a slovné znenie odvolacích dôvodov, na ktoré sa žalovaný odvolával, navzájom nekorešpondujú, a navyac mnohé čísla paragrafov, uvedené v odvolaní, ani neexistujú.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p., bez nariadenia pojednávania a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. zrušil a podľa odseku 2 citovaného ustanovenia mu vec vrátil na ďalšie konanie.

Podľa ust. § 175 ods. 1, 3 O. s. p., ak navrhovateľ predloží v prvopise zmenku alebo šek, o pravosti ktorých niet dôvodu pochybovať, a ďalšie listiny potrebné na uplatnenie práva, súd vydá na jeho návrh zmenkový (šekový) platobný rozkaz, v ktorom odporcovi uloží, aby do troch dní zaplatil požadovanú sumu a trovy konania alebo, aby v tej istej lehote podal námietky, v ktorých musí uviesť všetko, čo proti zmenkovému (šekovému) platobnému rozkazu namieta. Ak odporca podá včas námietky, súd nariadi na ich prejednanie pojednávanie; na námietky podané neskôr však už nemožno prihliadať. V rozsudku súd vysloví, či zmenkový (šekový) platobný rozkaz ponecháva v platnosti, alebo či ho zrušuje a v akom rozsahu.

Predpokladom procesného postupu súdu v zmysle citovaného ustanovenia § 175 ods. 3 O. s. p. sú námietky podané proti zmenkovému platobnému rozkazu, vydanému podľa ustanovenia § 175 ods. 1 prvej vety O. s. p., ktoré sú procesnou obranou proti zmenkovému platobnému rozkazu. Musia byť podané včas a musia byť odôvodnené, t.j. v námietkach musí byť uvedené všetko, čo žalovaný namieta proti zmenkovému platobnému rozkazu, keďže platí tzv. koncentračná zásada. V prípade, ak žalovaný podal proti zmenkovému platobnému rozkazu odôvodnené námietky včas, súd nariadi na ich prejednanie pojednávanie.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký procesný postup súdu, ktorým účastníkovi odňal možnosť realizovať tie procesné práva, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva, a to najmä zúčastniť sa pojednávania vo veci, byť vypočutý ako účastník, robiť podania, navrhovať vykonanie dôkazov a podobne.

Každý účastník má právo, aby vec bola prerokovaná na súde v jeho prítomnosti, a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonaným dôkazom (článok 38 odsek 2 Listiny základných práv a slobôd).

Zásada ústnosti, ako zásada prejednávacia v záujme dosiahnutia účelu sporového súdneho konania, je upravená v ustanovení § 101 O. s. p., ktoré umožňuje súdu pokračovať v konaní, ak sú účastníci nečinní, pričom z vážneho dôvodu o odročenie pojednávania nepožiadali.

Právo účastníka, aby jeho vec bola prejednávaná verejne a v jeho prítomnosti, zaručené Ústavou Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava“), je treba chápať tak, aby súd umožnil účastníkovi v konaní uplatnenie jeho práv.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že žalovaný podal proti zmenkovému platobnému rozkazu včas odôvodnené námietky. V týchto námietkach na preukázanie svojich tvrdení navrhol vykonať dokazovanie obsahom listín, ktoré pripojil v prílohe námietok a ďalej výsluchom žalovaného a konateľa žalobcu Ing. T.B. Námietky žalovaného súd prvého stupňa zaslal žalobcovi, ktorý na ne reagoval písomným vyjadrením zo dňa 07. 10. 2004, ktoré však súd prvého stupňa nedoručil žalovanému, resp. jeho právnomu zástupcovi. Na prejednanie námietok súd nariadil pojednávanie dňa 24. 06. 2009, na ktoré predvolal právnych zástupcov žalobcu a žalovaného (ako vyplýva z doručeníek založených v spise). Právny zástupca žalobcu podaním zo dňa 10. 06. 2009 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu pracovnej vyťaženia, a keďže žalobca trval na jeho osobnej účasti na pojednávaní, požiadal súd, aby pojednávanie odročil a vo veci vytýčil nový termín pojednávania. Zároveň podanie zo dňa 10. 06. 2009 doručil aj právnomu zástupcovi žalovaného, ktorý následne podaním zo dňa 17. 06. 2009 ospravedlnil svoju neúčast', ako aj neúčast' žalovaného na pojednávaní dňa 24. 06. 2009 (s prihliadnutím na hospodárnosť konania, ako aj svoju pracovnú vyťaženosť) a zároveň požiadal súd o odročenie pojednávania, keďže od právneho zástupcu žalobcu obdržal list, adresovaný súdu, ktorým sa ospravedlnil z pojednávania a požiadal o jeho odročenie (ktorý pripojil v prílohe svojho podania). Súd prvého stupňa na pojednávaní dňa 24. 06. 2009 prejednal vec v neprítomnosti účastníkov konania, resp. ich právnych zástupcov a rozhodol rozsudkom, ktorým ponechal zmenkový platobný rozkaz v platnosti. Z obsahu zápisnice a ani z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa nie je zrejmé, prečo súd prvého stupňa prejednal námietky žalovaného v neprítomnosti

účastníkov, resp. ich právnych zástupcov. Taktiež nie je zrejmé, z akého dôvodu súd nevykonal dokazovanie, ktoré žalovaný navrhol v námietkach, a to svoj výsluch, ako aj výsluch konateľa žalobcu Ing. T.B. na tvrdenia žalovaného v jeho námietkach proti zmenkovému platobnému rozkazu. V tomto smere krajský súd v zápisnici o pojednávaní žiadnym spôsobom nerozhodol o uplatnených návrhoch žalovaného na vykonanie dokazovania, čo sa malo premietnuť buď do pozitívneho alebo negatívneho procesného rozhodnutia súdu. Týmto postupom a konaním, ktoré vyústilo do rozsudku súdu, ktorým na pojednávaní dňa 24. 06. 2009 súd ponechal v platnosti zmenkový platobný rozkaz, súd prvého stupňa odňal žalovanému možnosť konať pred súdom, a to rešpektujúc tzv. koncentračnú zásadu zmenkového konania, v zmysle ktorej žalovaný podal včas námietky s odôvodnením, v ktorých na preukázanie svojich tvrdení navrhol vykonať dokazovanie. Súd prvého stupňa podľa ust. § 175 ods. 3 prvej vety O. s. p. bol povinný na prejednanie námietok, vrátane ním navrhnutých dôkazov uskutočniť pojednávanie. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 46 odseku 1 Ústavy a článku 36 odseku 1 Listiny základných práv a slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu. Tomuto procesnému právu účastníka zodpovedá podľa ust. § 157 ods. 2 O. s. p. povinnosť súdu nielen o uplatnených návrhoch rozhodnúť, ale tiež vysvetliť, ktoré skutočnosti považuje za preukázané, a ktoré nie, z akých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Iba takéto rozhodnutie je odvolacím súdom preskúmateľné. Ak tak súd neurobí, postupuje v rozpore s článkom 46 ods. 1 Ústavy, obmedzí účastníka v jeho práve na spravodlivé konanie a takéto rozhodnutie súdu nezodpovedá požiadavke plnej realizácie základného práva účastníka na spravodlivý proces.

Odvolací súd dospel k záveru, že tým, že súd prvého stupňa prejednal námietky žalovaného v neprítomnosti účastníkov konania a neumožnil žalovanému realizovať procesné práva, teda byť vypočutý ako účastník v konaní, navrhnúť a vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, a to navyše za procesnej situácie, keď vykonanie dôkazov navrhol žalovaný v námietkach proti zmenkovému platobnému rozkazu, pričom takýto postup súdu prvého stupňa zároveň viedol k tomu, že odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa je pre nedostatok dôvodov nepreskúmateľné zo strany odvolacieho súdu, keďže súd prvého stupňa sa v ňom nedostatočne vysporiadal so skutkovými a právnymi tvrdeniami žalovaného v námietkach,

resp. vôbec sa nevysporiadal s jeho návrhom na vykonanie dôkazov, tak krajský súd v dôsledku toho uprel žalovanému právo na spravodlivý proces a svojim postupom mu odňal právo konať pred súdom.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. zrušil a podľa odseku 2 citovaného ustanovenia mu vec vrátil na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí vo veci súd prvého stupňa rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (ust. § 224 ods. 3 O. s. p.).

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 17. marca 2010

JUDr. Beata M i n i č o v á, v. r.
predsedníčka senátu